

Dokonalá církev

*Bud'te tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.
(Mt 5,48)*

Přítel mi kdysi poslal pohlednici z Brna, kde navštívil dokonalý sbor bratří. Všude vládlo pokojné společenství, mír, nikde žádné konflikty. Nicméně dodal, že takový sbor by mně jako kazateli nepřál. Jednalo se totiž o hrobku bratří kapucínů. Zesnulé bratry položili ve sklepení na zem, pod hlavu jim dali kámen, načež proudění vzduchu ze zavedené ventilace a čas vykonaly své. Dnes po staletích zaplatíte vstupné a můžete si je prohlédnout. Rozhodně je to poučejší než Body The Exhibition. Schoval jsem si pohlednici a vystavil si ji ve své kanceláři. Mám tak trvale na očích vzor jediného bezkonfliktního sboru.

Hledat dokonalou církev není jistě nic špatného, ba naopak. Sám Kristus nás vyzývá usilovat o dokonalost resp. svatost. Konečně už naši duchovní otcové z Jednoty bratrské prošli Západní Evropu, Balkán i Blízký východ, aby se inspirovali sbory, které se věrně drží Kristova novozákonního vzoru. Sice se vrátili s nepořízenou, ale mělo to smysl, pochopili, že musí vzít před Bohem plně odpovědnost sami za sebe.

A stejně tak má smysl, když se o totéž znovu a znovu pokouší každá nastupující mladá generace, protože není nic horšího než laxnost, apatie a nezáměr. U starých by to bylo smutné, ale u mladých dokonce tragické. Proto rozhodně není správné mladé lidi brzdit a zrazovat z jejich cest horlivého hledání ideálů. Naopak je velmi povzbudivé a zdravé, když

máme kolem sebe mládež, která se nehodlá smiřovat s vlažností, křesťanskou nedůsledností s volbami kompromisů a s nedostatkem radicality.

Také jsem kdysi hledal dokonalou církev. V čase komunistické totality bylo období, kdy jsem navštěvoval čtyři církve najednou. Všude praktikovali křesťanskou víru, třebaže trochu jinak. Měl jsem však štěstí na horlivé a poctivé věřící, kteří byli schopní riskovat a nést následky za své věření, někteří skončili ve vězení. V tu dobu jsem byl nejkritičtější k církvi, do které jsem se narodil, zato letniční, evangelíci a katolíci mě dovedli velmi oslovovat svou jinakostí.

Nakonec jsem ale zůstal v Církvi bratrské. Ne proto, že by snad byla dokonalá, ale protože je to můj domov. Velmi mně k tomu mj. pomohl Dietrich Bonhoeffer, od něhož jsem se naučil, že člověk může církev doopravdy milovat až tehdy, když se v ní zklame. Ale pomohl mi i můj přítel, který mně poslal pohlednici z brněnského kostela U kapucínů. Je totiž jisté, že jediná možnost, jak zakoušet naprostou harmonii v církvi bez sebemenšího náznaku mezilidských konfliktů a sporů, lze pouze ve stavu smrti. Naopak život na zemi vždy přináší mnohé zápasy, bolestné hledání, střetnutí o pravdu, vítězství a také i zklamání. Je to však lepší než mrtvolný klid.

Až jednou přijedete do Brna, nzapomeňte navštívit jediný dokonalý sbor bratří. Kromě jiného vám zůstane v paměti jejich posmrtné svědectví, napsané na stěně při vstupu do hrobky: „Jací jste vy, byli jsme i my, a jací jsme my, budete i vy.“ Netřeba se však děsit, vždyť v tom je naše naděje, že zachováme víru až do smrti, jako bratři kapucíni, a připojíme se k vítězné církvi, abychom pak po vzkříšení navěky zakoušeli dokonalý mír. Než se tak ale stane, poctivě usilujme o dokonalost církve, ale nenechejme se otrávit tím, že se nám to ne vždy bude dařit.

Bronislav Matulík

Mimořádná neděle

Sborový den a výroční členské shromáždění 26. března 2017

Na neděli dopoledne v 10.00 jsme připravili slavnostní bohoslužbu pro celý sbor včetně stanic. Inspirací nám bude Slovo, které jsme dostali pro sbor a stanice na rok 2017.

Sbor: *Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.* (Jan 13,35) **Neveklov:** *Otevři svá ústa, naplním je.* (Žalm 81,11) **Kralupy:** *Spravedlivému, Hospodine, žehnáš, jako pavézou ho obklopuješ přízní.* (Žalm 5,13)

Bohoslužba bude protkána mnoha radostnými písněmi a společně prožijeme svatou večeři Páně, při které budeme moci znovu okusit Boží milost i závazek své víry. Následovat bude lehký nedělní oběd a po něm v 13.15 začne výroční členské shromáždění prezencí členů, abychom mohli v 13.30 začít jednání čtením Božího slova a modlitbami. Zprávy budou členům k dispozici od neděle 12. března 2017.

Nový Řád CB o členském shromáždění říká mj. toto:

Členské shromáždění svolává Staršovstvo nejméně jedenkrát za rok, v případě potřeby častěji. Termín a místo jednání Členského shromáždění mají být oznámeny v dostatečném časovém předstihu, minimálně však dva týdny předem s uvedením hlavních bodů jednání. Jednání Členského shromáždění předsedá správce Sboru, nebo jiný Staršovstvem pověřený Člen.

Členové s hlasovacím právem stvrzují svou přítomnost na Členském shromáždění podpisem na prezenční listině. Jednání Členského shromáždění je neveřejné. O účasti hostů nebo vybraných osob z okruhu širšího společenství Sboru rozhoduje Staršovstvo. Ve výjimečných případech může Členské shromáždění na návrh Staršovstva pozastavit právo účasti nezletilých Členů na Členském shromáždění po dobu projednávání takových záležitostí, kdy by byla jejich účast nevhodná.

Členské shromáždění je schopno se usnášet, je-li přítomna alespoň jedna třetina Členů s hlasovacím právem. Členské shromáždění rozhoduje nadpoloviční většinou přítomných Členů s hlasovacím právem.

V případě volby, odvolání a hlasování o trvání mandátu správce Sboru nebo dalšího kazatele, při rozhodování o nemovitém majetku Sboru, o návrhu na rozdělení, sloučení či zrušení Sboru, nebo pokud o tom rozhodne Členské shromáždění, se vyžaduje přítomnost alespoň jedné poloviny Členů s hlasovacím právem, přičemž k platnosti usnesení je v takových případech třeba alespoň dvou třetin hlasů přítomných Členů s hlasovacím právem.

Na programu Výročního členského shromáždění je vždy rozprava o naplňování poslání Sboru, hodnocení činnosti Staršovstva a dalších složek Sboru včetně života Samostatných stanic (jsou-li ustaveny). Podkladem pro jednání Výročního členského shromáždění je výroční zpráva o činnosti Sboru předložená Staršovstvem včetně statistiky Členů a výroční zpráva hospodáře. O přijetí účetní závěrky, která je součástí výroční zprávy hospodáře, se vždy hlasuje na základě zprávy revizorů.

Členské shromáždění volí delegáty, kteří Sbor zastupují na Konferenci, příp. Zemskou církev na Společné konferenci. Delegát je volen na jeden až čtyři roky nebo pro jednu Konferenci či Společnou konferenci v Členském shromáždění zvednutím ruky z Členů na návrh Staršovstva.

Bronislav Matulík

Obyčejný život

Příběh sestry Blaženy Deylové Straširýbkové

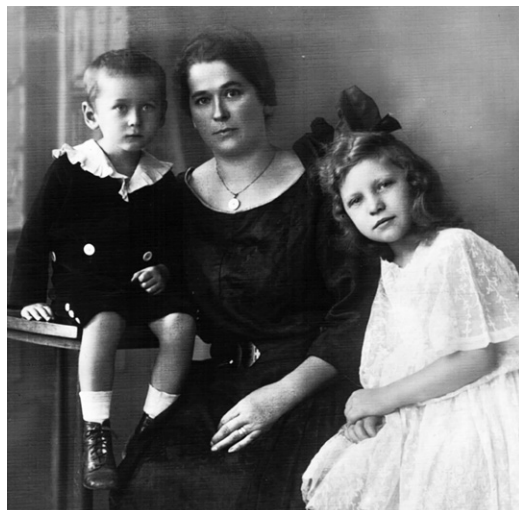
Blažena Straširýbková se narodila se v Praze v roce 1913. Ve dvou letech jí zemřela matka. Její otec, vojenský hudebník, byl na frontě a Blaženku si k sobě vzali prarodiče do Horažďovic, kde žila až do svých pěti let. V malém hospodářství měla už jako malá holčička svou povinnost pást husy. Nikdy nezapomněla na výprask, který dostala 28. října 1918 v den vzniku samostatné ČSR – přes dědečkův zákaz šla ve sváteční den s kamarádkou pást husy sousedům.

Její otec se po válce znovu oženil a vzal Blaženku zpátky do Prahy. Ale následkem válečných útrap po necelých dvou letech zemřel a zanechal vdovu s dvěma malými dětmi. Přes zprvu velmi nepříznivé hmotné podmínky si ji nevlastní maminka Anna ponechala ve své péči a vychovávala ji spolu se svým, o sedm let mladším synem. Nedostatkem mateřské lásky nikdy netrpěla, Blaženku milovala jako vlastní dceru až do smrti.

Maminka Anna by podnikavá a pracovitá – prala prádlo, uklízela a pronajímala malý pokojík v Masné ulici. Jedním z podnájemníků byl také student Josef Kincl, který v té době již navštěvoval sbor Jednoty českobratrské v Soukenické ulici. Jednou maminka nečekaně vešla do jeho pokoje a uviděla ho klečet a modlit se. To ji tak

oslovilo, že začala i s Blaženkou do Soukenické pravidelně docházet na nedělní shromáždění.

Blaženka patřila mezi první žáčky nedělní školy. Ve dvacátých letech minulého století začala poprvé tetička Kadlecová organizovat nedělní besídku pro děti během shromáždění, tak jak to viděla při své návštěvě Ameriky. Zprvu se scházely jen čtyři malá děvčátka a tetička Kadlecová. Sedávaly na stoličkách v kuchyni u Kozových, v bytě tehdejšího domovníka, vpravo nahoře nad schody. Děvčátka, s kterými chodila Blaženka do besídky – Marta Kozová, Jaroslava Špačková,

Maminka Anna jako vdova s dvěma dětmi v roce 1921

Marta a Libuše Kočová zůstaly jejími přítelkyněmi po celý život.

V letech 1928–1932 jezdila „soukenická“ mládež na letní tábory do Hamru k řece Nežárce, kde byl starobinec Jednoty československé. Děvčata bydlela na špejchaře, patřícímu ke mlýnu. Chlapci měli svůj tábor se stany u rybníku Opuštěného, vzdáleném asi půl hodiny cesty. Obě skupiny měly svůj vlastní program a vzájemně se setkávaly v neděli při bohoslužbě, při sportu i různých společných hrách. V Hamru se už hodně sportovalo – mladí plavali a hráli volejbal. Hamr byl na tehdejší dobu mimořádný fenomén, na který všichni účastníci s láskou vzpomínali až do konce života. Byla to ovšem jiná doba – vedoucí tetička Vacková nedovolila děvčatům v neděli do shromáždění nosit krátké rukávy.

Před válkou pracovala Blažena Straširýbková jako úřednice na generálním štábu Ministerstva národní obrany ve špiónážním oddělení generála Františka Moravce. Vzpomínala na to, jak ještě dlouho před obsazením ČSR už připravovaly a přepisovaly seznamy sudetských Němců, kteří sympatizovali s Hitlerem. Jednou si přinesla do kanceláře novou Leicu a vyfotila dvě kolegyně ve chvíli, kdy tam vstoupil nadřízený důstojník. Byla na minutu z oddělení propuštěna a už se nesměla vrátit ani pro kabelku. Tehdejším okamžitým převedením na jiné oddělení byla ale ušetřena mnohých těžkostí, které po příchodu Němců prožívaly její kolegyně při výsleších.

V roce 1942 se provdala za Miloše Deyla, botanika Národního muzea. O tom, že pracoval v odboji, se dozvěděla až po válce. Jen vzpomínala, že netušila, proč tehdy spolu chodili i několikrát denně do kina v době, údajně se kdy schylovalo k zásahu gestapa.

Blažena Deylová prožila téměř celé 20. století: dvě světové války, první republiku, dobu okupace a dlouhou dobu totalitního režimu i jeho pádu. Všechny tyto události se nevyhnutelně zobrazily v jejím zdánlivě obyčejném životě. Díky svému optimismu i přirozené inteligenci se dokázala přizpůsobit změnám, které nastaly během jejího dlouhého života. Zažila ještě přísný patriarchát začátkem 20. století i dnešní uvolněnou moderní dobu s jejími technickými vymoženostmi.

Přes mnohé nepříznivé životní peripetie (prodělala dvakrát těžké plicní onemocnění, během války jí při porodu zemřel první synáček) celý život plně spoléhala na Pána Boha. Často při vzpomínání říkala: „Pán Bůh mi dal velkou milost, že jsem byla v životě vždy obklopena dobrými lidmi.“ Biblickým veršem jejího života byl Žalm 23: „Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatku...“

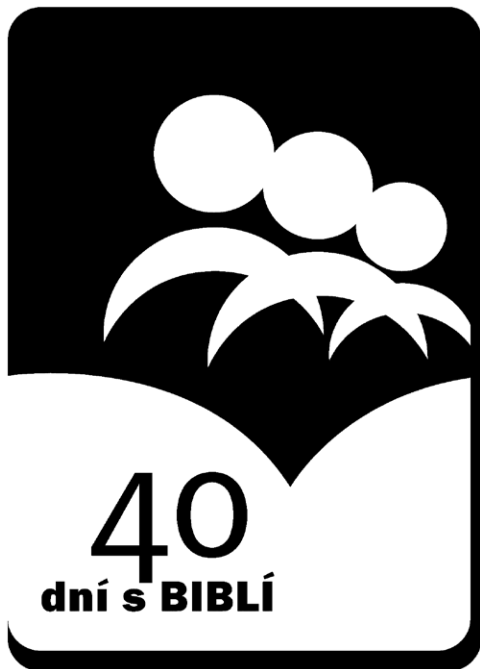
Zemřela v 97 letech, nedlouho poté co si ještě doma v náručí pochovala svého nového pravnoučka.

Blanka Skočdoplová

Na cestě s knihou Exodus

40 dní s Biblí od středy 8. března do neděle 16. dubna 2017

I v letošním roce zve Rada CB všechny členy a přátele Církve bratrské k rozhodnutí osobního čtení Bible a k modlitbám, což v minulosti patřilo k automatickým základům naší zbožnosti... Zveme tímto jednotlivce, rodiny, skupinky, mládeže i celé sbory, aby se připojili k sedmému ročníku akce s názvem 40 dní s Biblí.

Druhá kniha Mojžíšova je pro nás vedle První knihy Mojžíšovy a Žalmů asi nejznámější částí Starého zákona. Pro samotný Starý zákon a židovskou Bibli – a pro Židy –, je Exodus, lze-li to takto zjednodušeně povědět, snad i knihou nejdůležitější. Vzpomíná totiž na zrod a takřkajíc „DNA“ izraelského národa, a sice právě jakožto národa Bohem vyvedeného z otroctví a Bohem smluvně zmocněného ke svobodné bohoslužbě. Obdobně tu Hospodin vstupuje na scénu jakožto Spasitel a Zákonodárce. Mojžíš, vůdce exodu, je prorokem a učitelem, jemuž ve Starém zákoně není rovno. Kniha a události Exodu také tvoří pozadí evangelia Pána Ježíše. A více než ostatní biblické knihy byla v dějinách a je dosud velkým příběhem o naději pro všechny utlačené.

Četbou Exodu se spolu s Izraelem jakoby vydáváme *na cestu* z otroctví ke svobodě. V porobě biblického lidu můžeme rozpoznávat vlastní bezmoc, v jeho spásu a pověření svůj nový život v Kristu, v jeho zápasech a neposlušnosti vlastní pokušení a hřích, v dávném Hospodinově milosrdenství Kristovo odpuštění a lásku vůči nám dnes.

podrobnosti na www.cb.cz/akce

Milé sestry a bratři, v našem sboru budeme volit v čase předvelikonočním jiné biblické texty a jiná témata, přesto vás zveme k osobnímu čtení knihy Exodus. Už proto, že po Velikonočních bych s vámi rád tuto knihu otevíral a kázal o vysvobození z otroctví a cestě ke svobodě.

Bronislav Matulík

SEDM důvodů

proč zabít Ježíše

Neděle Judica

2. 4. 2017 v 10.00 hod.

1 PORUŠOVAL ZÁKON

Farizeové vyšli a smluvili se proti němu, že ho zabudí. (Mt 12,9–21)

Biblická hodina v úterý

4. 4. 2017 v 15.00 a 18.30 hod.

2 NARUŠOVAL ZAŽITÝ ZPŮSOB VÍRY

Nedal vám Mojžíš zákon? A nikdo z vás zákon neplní. Proč mě chcete zabít?"
Zástup odpověděl: „Jsi posedlý? Kdo tě chce zabít?“ (J 7,1–25)

Květná neděle

9. 4. 2017 v 10.00 hod.

3 NEPRIJATELNÝ REFORMÁTOR

Velebnějši však a zákoníci i přední mužové z lidu usilovali o to, aby jej zabudili, ale nevěděli, jak by to měli udělat, poněvadž všechen lid mu visel na rtech. (Lk 19,28–48)

Biblická hodina v úterý

11. 4. 2017 v 15.00 a v 18.30 hod.

4 PRO PRAVDU

Vím, že jste potomci Abrahamovi; ale chcete mě zabít, neboť pro mé slovo není u vás místa. Já mluvím o tom, co jsem viděl u Otce; a vy děláte, co jste slyšeli od vašeho otce.“ (J 8,34–53)

Velký Pátek dopoledne

14. 4. 2017 v 10.00 hod.

5 PRO ZÁCHRANU IZRAELE

Jeden z nich, Kaifáš, velekněz toho roku, jim řekl: „Vy ničemu nerozumíte; nechápete, že je pro vás lépe, aby jeden člověk zemřel za lid, než aby zahynul celý národ.“ (J 11,47–57)

Velký Pátek večer

14. 4. 2017 v 18.30 hod.

6 BOHA NAZÝVAL VLASTNÍM OTCEM

To bylo příčinou, že Židé ještě více usilovali Ježíše zabít, protože nejen znesvěcoval sobotu, ale dokonce nazýval Boha vlastním Otcem, a tak se mu stavěl naroveň. (J 5,18)

Neděle vzkříšení

16. 4. 2017 v 10.00 hod.

7 PŘEDURČEN BOHEM KE SMRTI A VZKŘÍŠENÍ

A začal se učit, že Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží a zákoníků, být zabít a po třech dnech vstát. (Mk 8,31)

VŠICHNI JSOU SRDEČNĚ ZVÁNI

Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15

VELIKONOCE 2017

Program na březen, vždy ve čtvrtek od 18.30; vstupné dobrovolné:

2. 3. 2017 Kdo je můj bližní?

Knížku o roli církví v aktuální uprchlické krizi uvede britský teolog Tim Noble, působící na ETF a KTF UK.

16. 3. 2017 Večer plný p(l)ísni

Autorské písně souboru Flek v buši jako inspirativní podhoubí pro všechny, kteří si někdy rádi zpívají a vymýšlejí.

30. 3. 2017 ...a ze svého těla spatřím Boha (Job 19,26)

Člověk jako mikrokosmos ve středověké židovské filosofii. Přednáška Aleše Weisse – religionisty, judaisty (Židovské muzeum v Praze).

Jan Voves

Valentýn v Sedlčanech

Valentýnský podvečer jsme letos s manželem strávili trochu netradičně. Jednak mě ten den propustili z nemocnice, už to samo o sobě byl dost netradiční Valentýn

a pak jsme večer měli besedovat. A jak se ukázalo, byl to nádherný Valentýn. V sedlčanské knihovně se sešly na dvě desítky lidí všech generací a manželé Němcovi se s námi podělili o střípky ze svého více než padesátiletého společného soužití. My s Láďou jsme to pak doplnili písněmi a básní a vznikla nádherná atmosféra plná radosti a vděčnosti z Božího zázraku zvaného manželství. Mám pocit, že to byl ten nejlepší lék na strasti, které mě dostaly do nemocnice, a jsem si jistá, že Pán Bůh to nádherně zajistil, abych o tento večer nepřišla. Díky Pane.

Petra Veselá

Ze života dorostu

Pololetní prázdniny v Trhovém Štěpánově

S dorostem jsme se vydali na pololetní prázdniny do Trhového Štěpánova za účelem „Dobyetí Antarktidy“. Díky nemocem a dalším překážkám se zúčastnilo nakonec jen pět dětí, ale to nám rozhodně nebránilo prožít krásný společný čas plný her, dovádění i vážných rozhovorů.

Na rozdíl od loňského roku nám počasí přálo a napadla spousta sněhu. Proto jsme nezháleli a většinu času trávili venku. Utkali jsme se v závodu na sněžnicích, stavěli pevnosti a pak vše zakončili pořádnou sněhovou bitvou. V programech jsme se zamýšleli nad věcmi potřebnými k dobývání, a to vybavení (Boží zbroj), motivace (Je důležitější motivace nebo čin samotný?) a odvaha (Máme odvahu čelit neznámému a nebezpečnému v našich životech?). Díky Bohu jsme vše přežili ve zdraví a zůstala nám spousta nezapomenutelných zážitků.

Anna Němečková

PS: Další fotky z naší akce si můžete prohlédnout na dorostových nástěnkách v suterénu.

Informace ze staršovstva

Připravované programy o manželství – v sobotu 1. 4. pro nejmladší manželské páry, 20. 5. pro pokročilé s psychologkou Hanou Imlaufovou.

Příprava na křest a přijetí do sboru – Karin Kunftová a Miriam Beranová ve staršovstvu vyznaly svou víru a touhu jít v celém svém životě za Kristem. Staršovstvo radostně souhlasilo s jejich přípravou na křest a vstup do sboru.

Sborová dovolená – staršovstvo rozhodlo, že se letošní sborová dovolená uskuteční v Kletečné u Humpolce, a bude se konat ve dnech 29. 7. až 5. 8. 2017.

Potravinová banka – staršovstvo se v loňském roce přihlásilo k této službě. Na základě rozhovoru s ředitelkou Diakonie Michaelou Veselou je možné využít této pomoci i pro pár jednotlivců, je možné se na ni obrátit i nárazově podle potřeby, ale je též možné rozvinout větší projekt pomoci. Potraviny nám dle našich požadavků přivezou ze skladu přímo do sboru. Budeme o tom hovořit na členském shromáždění.

Kalendář akcí – 5. 3. Dětské odpoledne ve sboru; 26. 3. Výroční členské shromáždění; 14. 4. Celopražské shromáždění na Velký pátek; 17. 4. Sborový výlet na velikonoční pondělí; 23. 4. – 3. 5. Burza dětského oblečení; 29. 7. – 5. 8. 2017 Sborová dovolená.

Převody členství – sestra Janovská požádala o převod do Třebíče k 28. 2. 2017, staršovstvo její žádost vzalo na vědomí a přeje sestře Boží požehnání v rodině syna a v novém sboru. A sestra Petra Vernerová, která se 1. 4. vdává za bratra Lukáše Hambálka do Pardubic, požádala o převod do pardubického sboru k 31. 3. 2017, staršovstvo sestře přeje Boží požehnání v manželství i v novém společenství.

Jeff Griffith a pozvání ke službě – staršovstvo i členové stanice v Kralupech stojí o pokračování služby v Kralupech a souhlasí s jeho pozváním k misijní práci.

Příští staršovstvo – v úterý 7. 3. v 19.30 po biblické hodině s hospodářskou radou.

Staršovstvo

Dopis sestry Hany Janovské

Milí bratři a sestry,

„ztracená ovečka“, která prožila v Soukenické svá mladá léta, se ozývá, aby se rozloučila s vaším sborem. Není to lehké rozloučení. Ve vašem sboru jsem prožila své mládí. Po mém obrácení, které jsem prožila v Náchodě o „hodech lásky“.

V Soukenické vznikla „Rodinka“, když jsem se vrátila. Bylo to za bratra Zdychynce, který vzal na sebe to břímě „politického dohledu“. Scházelo se nás až 80. Naši vedoucí byli: Janko Valach (dirigent), Jiří Hurta (bývalý herec), Hana Heryánová (pianistka), Václav Janovský, za kterého jsem se provdala, vědec Pavel Valenta, Slavia Radonovicová (tč. v Kanadě), vdaná Hilbertová, Anežka Ždímalová, Melicharová, Hrušková, Olinka z Brna atd.

Po svém sňatku jsem se přestěhovala do Prahy k manželovi. Přihlásila jsem se do Soukenické. Mohla jsem učit nedělní školu, vedla jsem kroužek sester a dělala jsem návštěvy u nemocných. Po mém onemocnění mne vozili manželé Němečkovi do shromáždění. Sestra Marková nám dělala nákupy.

Jsem dlužnice celému sboru. Zažila jsem lásku a posilu. Srdečný dík za modlitby a přátelství. Sestře Holanové srdečný dík za fyzickou pomoc, která trvala několik let, a písemný styk zvláště při našem přesunu do Třebíče. Díky za duchovní posilu, za dopisy plné lásky a pomoci. Zvláště jsem vděčná za službu kazatelů: Černého, Košťála, Michala, Liguše, Novotného, Matulíka a zvláště za sestru Markétu Holanovou.

Hana Janovská

PS: Jsem vděčná Pánu, že jsem i zde v Třebíči nalezla živý sbor. Každou první neděli máme odpolední shromáždění v knihovně na náměstí hlavně pro zvané. Jinak se scházíme každé dopoledne v neděli v modlitebně Adventistů. To mne syn Pavel bere autem. Jinak navštěvujeme vesnice kolem Třebíče v našich rodinách.

NAROZENINY

Kostadinová Stanislava	1. 3.
Rybínová Anna	1. 3.
Veselý Ladislav	3. 3.
Filipová Katarína	5. 3.
Nikiforová Zinajda	5. 3.
Štěpánová Lucie	6. 3.
Sovová Zdeňka	11. 3.
Světlíková Marta	11. 3.
Matulíková Jana	14. 3.
Mančalová Gabriela	17. 3.
Beranová Martina	18. 3.
Nikiforov Anatolij	18. 3.
Hanuš Ondřej	19. 3.
Štěpán Marek	19. 3.
Slabá Erika	20. 3.
Václavík Petr	20. 3.
Bíba Milan ml.	22. 3.
Světlík Jan	22. 3.
Kejřová Daniela	23. 3.
Bartošová Lenka	24. 3.
Chrásková Jaroslava	24. 3.
Veselá Petra	25. 3.
Toušková Jindra	27. 3.
Kozempel Ján	29. 3.

Mimořádná shromáždění

Sborový den – v neděli 26. března 2017 v 10.00 hod. Slavnostní bohoslužba s večerí Páně v Soukenické spolu s bratřími a sestrami ze stanic. Tématem bude Slovo na rok 2017 podle biblických hesel, které jsme dostali na počátku roku.

Výroční členské shromáždění – v neděli 26. března 2017 v 13.15 hod. Shromáždění pro členy sboru, na kterém se ohlédneme za uplynulým rokem 2016, ale zároveň budeme hovořit o roku a letech následujících a společně hledat Boží cestu pro nás.

Klub Samaří v Kavárně Cesta domů – 16. 3. Večer plný p(l)ísni, autorské písně souboru Flek v buši jako inspirativní podhoubí pro všechny, kteří si někdy rádi zpívají a vymýšlejí. A 30. 3. ...a ze svého těla spatřím Boha (Job 19,26), člověk jako mikrokosmos ve středověké židovské filosofii. Přednáška Aleše Weisse – religionisty, judaisty (Židovské muzeum v Praze).

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	8.30	zkouška smíšeného sboru
	9.00	modlitební chvíle
	9.00	výuka náboženství
	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru po skončení je příležitost k setkání v Klubu u čaje a kávy
Úterý	15.00	setkání nad biblí
	18.30	setkání nad biblí
Středa	9.30	setkání maminek s dětmi
	19.00	zkouška smíšeného sboru
Čtvrtek	16.30	setkání Awany
	18.00	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXVII
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Jan Němeček, Blahoslav Marek
tel.: 724 285 687, 222 312 534 ▪ e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1>